

[Henning Andersen.]

med hensyn til ændringsforslagene vil undlade at stemme for disse.

Såfremt dette lovforslag om forbud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav vedtages ved tredje behandling i morgen, fredag, skrives der ikke alene historie i dansk fiskeripolitik, men også i dansk politik i det hele taget. Der er nemlig ikke i denne sag hverken fra den højtærede fiskeriminister eller fra regeringen lagt skjul på, at den eneste virkelige baggrund for dette lovforslag er en handelspolitisk pression fra andre store nationer som USA, Canada og England.

Både i dansk fiskeripolitik og i international fiskeripolitik har der indtil i dag været en klar linje, hvorefter man, når man traf reguleringsforanstaltninger, fredninger eller totalforbud mod fangst af fiskearter, der var truet, havde en virkelig havbiologisk og videnskabelig baggrund for at træffe sådanne afgørelser. Og for at der ikke skal herske nogen tvivl hverken i dag eller senere, kan jeg sige, at det konservative folkeparti altid vil være rede til at medvirke til reguleringer såsom fredninger og totalforbud mod fangst af truede fiskearter både på internationalt og på nationalt plan. Men det må være en forudsætning, at der foreligger en virkelig reel videnskabelig baggrund for sådanne indgreb over for fiskeri på det åbne hav. Dette gælder ikke alene af hensyn til syddanske fiskeriinteresser, men også, og måske i særlig grad, af hensyn til grønlandske og færøske fiskeriinteresser.

Jeg ved godt, at fiskeriministeren og andre måske i dag vil henvise til, at totalforbuddet mod fiskeri af laks i Nordvestatlanten ikke nødvendigvis vil få konsekvenser for andre fiskearter i fremtiden. Måske vil fiskeriministeren også henvise til, at der i lovforslagets § 1 står, at fiskeriministeren kan og ikke skal fastsætte regler, hvorefter laksefiskeri fra den 1. januar 1976 er forbudt i det nordvestlige Atlanterhav. Men hvis det ikke er fiskeriministerens og regeringens hensigt, at den såkaldte aftale skal træde i kraft den 23. december i år, vil jeg gerne i dag have det bekræftet. Her må jeg selvfølgelig indskyde, at jeg er bekendt med, at Færøernes specielle hjemmestyreordning gør, at denne aftale kan forkastes i det færøske lagting, og dermed er hele aftalen forka-

stet i sin helhed. Men jeg har også forstået under udvalgsarbejdet, at dette næppe vil forekomme, uden at man dog kan garantere derfor.

Hvis dette lovforslag gennemføres, må man nære de alvorligste bekymringer for de konsekvenser, det kan få for andre af fiskeriets områder, fordi det betyder en fundamental ændring med hensyn til, på hvilken baggrund sådanne aftaler kan træffes. Også grønlandsk og færøsk fiskeri må frygte, at der i fremtiden kan ske indskrænkninger i eller totalforbud mod fangsten af andre fiskearter som f. eks. torsk og sild, selv om der ikke er nogen videnskabelig baggrund for sådanne indgreb.

Personlig nærer jeg stor bekymring for fremtidig erhvervslovgivning i Danmark i det hele taget, hvis dette lovforslag gennemføres på baggrund af det materiale, som har været til udvalgets rådighed, og som grundigt er blevet gennemgået. Her savnes virkelig den obligatoriske videnskabelige begrundelse, og konsekvenserne af lovforslaget er uoverskuelige.

Folketingsmedlemmer, som i fremtiden ønsker at fremkalde forståelse for mindre landes vanskeligheder af en eller anden art på grund af store nationers indflydelse, bør alvorligt overveje, om det ikke var mere naturligt at vise mod og gøre sin indflydelse gældende netop nu, hvor det er Danmark, det gælder. Jeg synes, det er værd at overveje, inden man medvirker til at gennemføre et lovforslag, hvis konsekvenser overhovedet ikke kan overskues, og hvis årsag er store nationers pression over for et lille land.

Kofoed: Det er et lovforslag om forbud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav, der i dag er til anden behandling. Selv om jeg ikke skal ridse hele forhistorien op, må det vel være på sin plads kort at nævne, at den, der har ansvaret for dette lovforslags tilblivelse og nødvendigheden deraf, ene og alene er denne regering — ganske vist med en anden chef end dengang. Det er efter min opfattelse heller ingen hemmelighed, at den egentlige ophavsmand er Grønlandsministeren, der i kraft af sin dygtighed, eller hvad man nu skal sige, fik regeringen overbevist om, at det, man troede var grønlandske interesser, var mere vigtigt end danske fiskeriinteresser. Prisen var nemlig